

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Grete Schødtts (S):

Som jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegav under førstebehandlingen, støtter Socialdemokratiet, at der arbejdes for friere valgmuligheder for de ældre i ældreplejen.

For Socialdemokratiet er det centralt, at sigtet med friere valgmulighed mellem private og offentlige leverandører af personlig og praktisk hjælp er at fremme kvaliteten i ældreplejen. Vi har og vil fortsat fastholde, at det er helt afgørende, at ansvaret for ældreplejen fortsat forankres i den enkelte kommune af hensyn til forsyningssikkerhed, herunder fastholdelse af kvalitet og høj faglig kompetence hos plejepersonalet.

Vi har under udvalgsarbejdet ønsket at medvirke til en del ændringer i lovforslaget. Vi er skeptiske over for L 130, som forpligter alle kommunerne til at indføre frit leverandørvalg i hjemmepæjen og på den måde voldsomt griber ind i det kommunale selvstyre. Det begrænser den enkelte kommunes mulighed for selv at tilrettelægge ældreplejen. Men vi har altså valgt at medvirke positivt, og gennem drøftelser med socialministeren har Socialdemokratiet lagt vægt på, at lovforslaget suppleres med ændringsforslag, der imødekommer Socialdemokratiets betænkeligheder.

Med socialministerens ændringsforslag sker dette delvis. Ikrafttrædelsesdatoen ændres til først at være den 1. januar 2003 af hensyn til det hensigtsmæssige i at iværksætte friere valg på hjemmehjælpen.

Der indføres en begrænsning i antallet af private leverandører til mellem 2 og 5 private leverandører, der kan udføre personlig og praktisk hjælp i den enkelte kommune. Kommunerne kan vælge i deres udbud at gøre opmærksom på, at det omfatter højst 5 leverandører.

I min ordførertale ved første behandling roste jeg ministeren for regeringens bemærkninger i tilknytning til § 75 d, hvor regeringen selv har anført, at beboere på plejehjem og i lignende boligheder har særlige plejehov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats. Derfor bør denne gruppe af ældre efter regeringens opfattelse ikke være omfattet af retten til frit at vælge leverandør.

Med ændringsforslaget med højst 5 leverandører-modellen er vi ikke enige med ministeren i fortolkningen af betænkningens bemærkninger til ændringsforslag nr. 5. Jeg kan forstå, at det er fortolkningen, vi måske er uenige om, og derfor vil jeg bede ministeren bekræfte her fra talerstolen, at regeringens egne bemærkninger til § 75 d i lovforslaget også står til troende: Beboere med særligt plejehov på plejehjem og lignende boligheder kan ikke være omfattet af retten til frit leverandørvalg, uanset hvilken model man vælger i kommunen, medmindre leverandøren kan byde på samtlige opgaver i 100 pct.s omfang alle døgnet 24 timer. Jeg er opmærksom på, at det ikke gælder driften af et plejehjem eller et center eller sagt på en anden måde: murstenene.

Jeg er glad for, at vi har fået ministeren til at imødekomme vort krav om at indføre en revisionspligt af loven i efteråret 2004, så det vil være muligt at tilrette lovgivningen efter de foreløbige erfaringer og eventuelle problemer. I den forbindelse ser vi faktisk frem til, at det også vil være muligt at vurdere behovet for at udvide kommunernes ret til at udføre ældrepleje på tværs af kommunegrænser, enten som leverandører eller via udvidet kommunalt samarbejde.

Med disse bemærkninger oversender vi lovforslaget til tredje behandling, medmindre ministeren tilkendegiver noget andet end det, jeg forventer.

Flemming Oppfeldt (V):

Når forslaget vedtages, vil det give de ældre et frit valg af hjemmehjælp og af de ydelser, man får af hjemmehjælpen, og det er godt. Når man har levet et langt liv og truffet mange beslutninger, må man på det tidspunkt have så megen erfaring, at man også kan træffe beslutninger om, hvad der skal ske med éns hjemmehjælp.

Der er kommet et ændringsforslag til det oprindelige lovforslag, og dette ændringsforslag går ud på, at kommunerne får mulighed for et frit valg på vejen frem mod at give de ældre frit valg. Kommunerne kan frit vælge, om de vil gå ud fra det, der hedder en kommunal gennemsnitspris, og spørge de private udbydere, hvem der kan opfylde den kommunale gennemsnitspris; det er den ene vej, kommunen kan gå. Men kommunen kan også vælge at lade opgaven gå i udbud i konkurrence om kvalitet og pris og på den måde undgå noget af det bureaukrati, der kan ligge i det oprindelige forslag, så de kom-